

साला, स्त्री, (सालः प्रकारोऽस्य स्या इति। अच्। टाप्।) मृहम्। इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 सालाकारी, स्त्री, युक्ते पराजितनारी। इति केचित् ॥
 सालातुरीयः, पुं, पाणिनिमुनिः। इति हेमचन्द्रः ॥
 तालव्यशकारादिः साधुपाठः। यथा,—
 “सालातुरीयशालकिदाक्षिपुसाच पाणिनी।”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 सालारं, स्त्री, (सालां रातीति। रा+कः।) द्रव्यरक्षणार्थभित्तिस्तलीलकः। डाण्डा इति भाषा। इति केचित् ॥
 सालाहकः, पुं, (सालाया हक इव।) कुक्कुरः। मृगालः। तरुणः। इति केचित् ॥ तालव्यशकारादिशायम् ॥
 सालूरः, पुं, मण्डूकः। इति शब्दरत्नावली ॥
 तालव्यशकारादिश्च ॥
 सालीयः, पुं, मधुरिका। इत्यमरटीका ॥ तालव्यशकारादिश्च ॥
 साल्वः, पुं, विष्णुवध्याराजविशेषः। इति हेमचन्द्रः स तु सोमदेशाधिपतिः। इति महाभारते कर्णपर्व ॥ देशविशेषः। तद्देशस्थे, पुं भूषि। तद्देशसम्बन्धिनि, त्रि ॥ तालव्यशकारादिश्च ॥
 साल्वहा, [नृ] पुं, (साल्वं हन्तीति। हन्+क्तिप्।) विष्णुः। इति हेमचन्द्रः ॥
 साल्विकः, पुं, पक्षिविशेषः। सालिक इति भाषा यथा,—
 “श्वमजः सुद्रुचुडो मूयलकश्च साल्विकः।”
 इति शब्दचन्द्रिका ॥
 सावकः, त्रि, शिशुः। इति केचित् ॥ तालव्यशकारादिः साधुपाठः ॥
 सावधानः, वि, (अवधानेन सह वर्तमानः।) सचेतनः। सतर्कः। यथा, आहतत्वे।
 “आगच्छन्तु महाभामा विखेदेवा वरप्रदाः। ये चात्र विद्धिताः आह्वे सावधाना भवन्तु ते ॥”
 सावनं, स्त्री, (सवनं सोमयज्ञज्ञानं तस्येदमित्यण्) सवनसम्बन्धिदिनम्। यथा। सोमयागे सवनत्रयस्याहोरात्रसाध्यत्वात् तत्सम्बन्धि दिनं सावनम्। इति माधवाचार्यः ॥ अपि च। ब्रह्मसिद्धान्ते। सावनं दण्डाः षष्टिरष्टः स्वस्वगुणांशाणां सप्तदेनं भवेत्। इति मलमासतत्त्वम् ॥ (यथाच सूर्यसिद्धान्ते।
 “उदायादुदयं भानोः सावनं तत् प्रकीर्तितम्। सावनानि स्युरेतेन यज्ञकालविधिसु तैः ॥”) सावनः, पुं, (सवनस्त्रायमिति। अण्) यज्ञकर्मन्तः। यजमानः। वरुणः। इति मेदिनी ॥
 दिवसविशेषः। यथा,—
 “तिथिनेकेन दिवसचान्द्रमाने प्रकीर्तितः। अहोरात्रेण चैकेन सावनो दिवसः स्मृतः ॥”
 इति मलमासतत्त्वम् ॥
 मासभेदः। स च त्रिंशदहोरात्रालकः। यथा,
 “त्रिंशता सौरदिवसेः सावनः परिकीर्तितः।”
 इति शब्दरत्नावली ॥

अपि च। ब्रह्मसिद्धान्ते।
 “चान्द्रः शुक्लादिदर्शान्तः सावनस्त्रिंशता दिनैः। एकराशौ रविर्यावत् कालं मासः स भास्कारः। सर्वसंपरिवर्तस्य नाक्षत्र इति चोच्यते ॥”
 विष्णुधर्मोत्तरे च।
 “सन्निकर्षादयारभ्य सन्निकर्षमथापरम्। चन्द्राकरोर्ध्वधर्मासचान्द्र इत्यभिधीयते। सावने च तथा मासि त्रिंशत्सूर्योदयाः स्मृताः ॥ आदित्यराशिभोगेन सौरौ मासः प्रकीर्तितः। सर्वसंपरिवर्तस्य नाक्षत्र इति चोच्यते ॥” ॥
 सावनमासकर्तव्यकर्मणादि यथा,—
 “सूतकादिपरिच्छेदो दिनमासावपास्तथा। मध्यमग्रहभुक्तिश्च सावनेन प्रकीर्तितः ॥ पितामहः।
 “आष्टिके पितृकृत्ये च मासचान्द्रमसः स्मृतः। विवाहादौ स्मृतः सौरौ यज्ञादौ सावनो मतः ॥”
 चतुर्धादिपदेन सप्तश्रुतिवृद्धिप्रायश्चित्तावुर्हयाश्वीच-गर्भाधान-पुंसवन-सोमन्तोन्नयन-नामकरणाक्षप्राशन-निष्क्रमण-चूडादिग्रहणम्। तथा च विष्णुधर्मोत्तरे ॥
 “अध्यायनञ्च ग्रहचारकर्म सौरिण्य मानेन सदाध्यवस्येत्। सत्पास्तुपास्यान्वय सावनेन लौक्यञ्च यत् स्याद्ग्रहचारकर्म ॥”
 इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥
 वर्षविशेषः। यथा,—
 “सौरिणावस्तु मानेन यदा भवति भार्गव। सावनेन च मानेन दिनषट्कं प्रपूर्यते ॥”
 सौरसंवत्सरे दिनषट्काधिकः सावनः संवत्सरो भवतीति। इति मलमासतत्त्वम् ॥
 सावरः, पुं, (सवराणामयमिति। अण्।) जोषः। इत्यमरटीका शब्दरत्नावली च ॥ (यथा, सुश्रुते। ४। २२।
 “शारिकीत्यलवज्जासावरागुरुचन्दनैः ॥”) पापम्। अपराधः। इति विश्वः ॥ (सृगविशेष-मांसे, स्त्री। तस्य गुणा यथा,—
 “सावरं पल्लं सिग्धं शीतलं गुरु च स्मृतम्। रसे पाके च मधुरं कफघ्नं रक्तपित्तहृत् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥) तालव्यशकारादिरप्ययम् ॥
 सावर्णः, पुं, (सवर्ण एव। स्वार्थे अण्। सवर्णायाः स्त्रायया अपत्यमिति अण् वा।) अष्टममनुः। यथा,—
 “स्त्रायसंज्ञासुतो योऽसौ द्वितीयः कथितो मनुः पूर्वजस्य सवर्णोऽसौ सावर्ण्येन कथ्यते ॥”
 इति देवीभागवतम् ॥
 (तथाच हरिवंशे। ८। १८।
 “पूर्वजस्य मनोस्तात सृष्ट्योऽयमिति प्रभुः। मनुरेवाभवत्तान्ता सावर्ण्यं इति चोच्यते ॥”) यथाच मातृस्त्री। ८। ३१—३३।
 “सावर्ण्यस्य प्रवक्ष्यामि मनोर्भावि तथान्तरम्। अश्वत्थामा शरद्वाच कौशिकी गालवस्तथा ॥

सतानन्दः कश्यपश्च रासश्च ऋषयः स्मृताः। धृतिर्वरीयान् यवसः सुवर्णो हृष्टिरिव च ॥
 चरिष्वरीषाः सुमतिः वसुः सुभुञ्च वीर्यवान्। भविष्या दशसावर्णा मनोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥”
 सावर्णलक्षं, स्त्री, (सावर्णस्य समानवर्णस्य पूर्वा-कृतेरिति यावद् लक्षं तस्मात्।) चर्म। इति शब्दरत्नावली ॥
 सार्वाणः, पुं, (सवर्णाया अपत्यमिति। इङ्।) अष्टममनुः। स च सूर्यपुत्रः। यथा,—
 “विवस्वतश्च द्वे जाये विश्वकर्मासुते उभे। संज्ञा स्त्राया च राजेन्द्र ये प्रागभिहिते तव ॥
 तृतीयां वड्वामेके तासां संज्ञासुतास्तथः। यमो यमो आह देवश्चायायाश्च सुतान् मृगं ॥
 सावर्णिस्तपती कन्या भर्त्या संवरणस्य या। शनैश्चरस्तृतीयोऽभूदक्षिणौ बड्वाम्बौ ॥
 अष्टमेऽन्तर आयाते सावर्णिर्भविता मनुः। निर्माकविरजस्तायाः सावर्णितनया नृप ॥
 तव देवाः सुतपसो विरजा अमृतप्रभाः। तेषां विरोचनस्तुतो वलिरिन्द्रो भविष्यति ॥
 दत्त्वे मां याचमानाय विष्णवे यः पदत्रयम्। राक्षसिन्द्रपदं हित्वा ततः सिद्धिम्वाप्स्यति ॥
 योऽसौ भवता बहः प्रीतिन सुतले पुनः। निवेशितोऽधिके क्षमादधुनास्ते स्वराडिव गालवो दीप्तिमान्नामो द्रोणपुत्रः क्षपस्तथा ॥
 ऋथ्यमृङ्गः पिनासाकं भगवान् वादरायणः। इमे सप्तर्षयस्तत्र भविष्यन्ति स्वयोगतः ॥
 इदानीमासते राजन् स्त्री स्त्री आश्रममण्डले। देवगुह्यात् सरस्वत्यां सार्वभौम इति प्रभुः। स्थानं पुरन्दरादृत्वा वसथे दास्यतीश्वरः ॥”
 इति श्रीभागवते। ८। १३। ८—१७ ॥
 (अस्य विशेषविवरणेन मार्कण्डेपुराणे देवी-माहात्म्ये द्रष्टव्यम् ॥) गोचरविशेषः। यथा। वात्स्यसावर्णिगोत्रयोरीक्ष्यवनभार्गवजामद-ग्न्याप्रवयवराः। इत्युद्वाहृतत्त्वम् ॥
 सावित्रं, स्त्री, (सविता देवता अस्थेति। अण्।) यज्ञोपवीतम्। इति शब्दरत्नावली ॥ (तत्-सम्बन्धिनि, वि। यथा, भागवते। ४। ३। १०।
 “किं जन्मभिस्त्रिभिर्विद्वंश्च शीघ्रसावित्रयाज्ञिकैः। कर्मभिर्वा ज्यौप्रोक्तैः पुंसोऽपि विबुधायुसा ॥”
 सावित्रः, पुं, (सविता देवता अस्थेति। अण्।) ब्राह्मणः। इति हेमचन्द्रः ॥ शङ्करः। वसुः। इति मेदिनी ॥ (स्वार्थे अण्।) सूर्यः। गर्भः। इति शब्दरत्नावली ॥ (सवितुरपत्यं पुमान्। अण्। कर्णः। यथा, महाभारते। १। १३७। ८।
 “सोऽब्रवीत् मेघगभीरस्वरैश्च वदतां वरः। आता आतरमज्ञातं सावित्रः पाकशासनम् ॥”
 सूर्यवंशीये, त्रि। यथा, उत्तरचरिते १ अङ्के।
 “यत् सावित्रैर्दीपितं भूमिपालै-
 लोकेष्टैः साधु शब्दं चरितम्।
 मत्सम्बन्धात् कश्मला किंवदन्ती
 आश्वेदस्मिन् इन्त धिक् मामध्वम् ॥”